op 10 maart 1953 door de Knesset aangenomen Land Acquisition Act, waarbij een compensatie betaald zou worden op grond van de nominale waarde op 1 januari 1950,[50] bungelde als zwaard van Damocles boven het hoofd van de sjeik. Toepassing van de Land Acquisition Act in Maz'ra had er voor gezorgd dat dit dorp van de 312 hectare landbouwgrond in 1945 maar dertig hectare overgehouden had.

'Village lands'

De 'village lands' van Abu Sinan waren op de een of andere manier persoonlijk eigendom geworden van Khayrs overleden vader Salman. Dit proces, waarbij oorspronkelijk gemeenschappelijke gronden deels of volledig op naam kwamen te staan van één eigenaar, had zich vanaf de tweede helft van de negentiende eeuw voorgedaan in heel Palestina. De gang van zaken is beschreven door Harms en Ferry. Het merendeel van de bevolking op het platteland bestond uit *fellahin*, kleine boeren. Toen de Ottomaanse regering overging op modernisering (*Tanzimat*) kwamen deze mensen in moeilijkheden. Schaalvergroting veronderstelde een kapitalistische economie en verhoogde belastingopbrengsten. De landwetten van 1858 bevorderden met het oog daarop het privé-eigendom van de grond, zodat elke eigenaar afzonderlijk kon worden aangeslagen. In menig opzicht leek dit beleid op de *enclosures* in Groot-Brittannië in de 18e eeuw en de opheffing van de gezamenlijke markegronden in Nederland in de 19e eeuw. Nog meer dan in Europa veroorzaakte dit beleid in Palestina problemen voor de kleine boer, de *fellah*:

> In an effort to regulate landholdings, the new code of 1858 demanded that land be attached to a clear title or deed of ownership, thus ensuring a direct and easy system of taxation. Thought this policy was instituted slowly, over the course of decades, it eventually had a profound effect on landholding patterns in the region. As peasants often could not withstand the imposed tax burden, the fellahin frequently registered their lands with wealthy notables and village shaykhs, who would then in turn pay the taxes. Doing so also kept a family's name of the tax rolls, the means by which the Ottomans used to find and conscript children into the military.
>
> All the same, the fellahin continued farming with the presumption that their rights to the land had not changed. Registration was thought of merely as a formality. (…) Eventually, however, it started to become apparent that this registration wasn't just so much paperwork. The fellahin claim to the land was caught in a lose-lose predicament: register your family and

[50] Ran Kislev, 'Land Expropriations', in: *New Outlook. Middle East Monthly* september/oktober 1976, 26.